

Telegrafu Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.
Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze
Administrației ziarului «Telegrafu Român», Sibiu, str. Macelarilor 45.
Correspondențele
să se adreseze Redacției «Telegrafu Român», str. Macelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil.,
pentru a doua- și a treia oară câte 20 fil.
Pentru inserate mai mari după învoială.

Biblia și ziua de mâne

De preotul Trandafir Scorobet.

Răsboiul mondial, care a scos viața din albia obicinuită și anticipează mari schimbări în lume, nu este fără influință asupra manifestațiilor credinței religioase.

Omenirea de azi trăiește clipe istorice de viață, concentrată cu părți de lumină și de umbră, cari în vremuri obicnuite nu se puteau observa cu înlesnire. Răsboiul a pretins un verdict lămurit: E necesară credința religioasă sau nu, — e de lipsă bisericii ori ba?

Dar când vedem, că neamurile toate ale pământului, îngrozite de năpastile răsboiului, provocat de ambiții deșarte și invidii sălbatice, caută să restabilească pacea pe temelii principilor divine de viață eternă, cu înaltă satisfacție recunoaștem, că credința religioasă în locul celor mai arzătoare necesități și condiții de viață, și în viitor omenirea îi va atribui mai mare importanță decât în trecut. Și anticipăm că răsboiul va provoca o regenerare sufletească, singură capabilă să repareze pustiirile înfricoșate ale lui.

Se pune dela sine întrebarea: sunt formele de exprimare ale vieții vechi religioase satisfăcătoare pentru noua situație a sufletelor după răsboi, și bisericile sunt îndreptățite a păstra vechile metode la vremea cea nouă, sau acestea trebuie abandonate și înlocuite cu altele corespunzătoare, și care pot fi acele sigure metode nouă?

Orice om progresist trăind și muncind în biserica noastră a făcut

constatarea, că viața religioasă preface înnoiri radicale, și ceremonialismul sec și fără viață, care înstrăinează din biserică lumea cultă și pe clasele de jos le ține în amorie și într-o atmosferă superstițioasă, acel ceremonialism nu mai corespunde vremii. El și-a avut îndreptățire de viață atâtea secole trecute, când nu erau cu puțință alte manifestații mai superioare ale sufletului, dar cu toate neajunsurile lui a păstrat poporul nostru în iubire față de biserică și de slujitorii ei de pe vremuri.

Din complexul problemelor viitoare, chestia bibliei ne preocupă în studiul de față. Sfânta scriptură, cu admirația față de ea, voim să o trecem ca moștenire generațiilor viitoare ale neamului nostru. Bogățiile ei în măsură potențată voim să le defacem și să le prefacem în puterice izvoare de energie sufletească, pentru individ, familie și societate. Biblia e fereastră, prin care privim departe în ceața vremurilor apuse, iar înainte ne adâncim în eternitate.

Cultura înaintată a vremurilor de azi n'a produs altă carte, care o ar putea înlocui în sufletele generațiilor de azi și din viitor. Au fost vremuri, când săgețile atacurilor științei s'au îndreptat în contra ei. Cultul și admirația față de ea n'a scăzut nici în fața atacurilor. Dar când inteligențele cele mai alese ale vremurilor au stat pe partea apologetelor ei, viitorul biblii e neclătit.

Motivele, pentru care biblia a rămas cartea sfântă a tuturor vecurilor, se pot cuprinde în următoarele:

1. În Biblie sunt cărți, ca Iov, Psalmii, Isaia, de o valoare literară

neintrecută până azi în literatura universală.

2. Sfânta Scriptură e cel mai perfect manual al moralității fundamentale, despre care cunoștința omenescă are experiență. Moralitatea din Biblie e întreășută de entuziasmul convingerii religioase și la tot pasul e ilustrată de exemple alese.

3. Biblia e corectivul corupției, și fiindcă societatea omenescă e în situația de a aluneca pe povârnișul abuzurilor, la cetirea Scripturii repede observă, cum se îndepărtează de modelele genuine de viață curată și prin ea se apelează la delaturarea aberațiilor. Intre biserică și omul individual Biblia e for de apelație și cenzorul moralității publice, și

4. De câte ori viața societății inclină spre materialism, Biblia e corctivul și purtătoarea steagului de idealism în viață.

Intregirea dotății preotești

În scopul de a se urma o procedură unitară în întreaga mitropolie, și se cere cu insistență publicarea acestui articol apeli:

Funcționarii ai statului, ai instituțiilor private, împegați ai trenurilor, muncitori ai fabricelor, toate clasele societății omenesti se plâng și cer plăți îndoite și adăuse familiare, ca să poată trăi în această scumpete ne mai pomenită. Cererea e motivată și stăpânitorii nu se pot ascunde dinainte pretenziunilor juste. Forurile legislațoare articulează urcarea plăților și regularea conform stărilor create de răsboiul îngrozitor.

Ce am făcut noi preoții însă? Blânzi și tăcuți am primit fărâmiturile

aruncate nouă, măcar îndoite servicii am făcut statului în aceste vremuri nespuse de grele: n'a fost Duminecă ori sârbătoare, în care să nu fi urcat avionul, pentru însuflețirea fiilor poporului nostru, pentru mângâierea părinților a cărorii fiilor lovii de arme odidnesc acum în pământ străin, a căror cruce n'o mai udă lacrimile mamei, am capacitat în dreapta și'n stânga pentru însemnate jertfe materiale, ca biruitoare să lasă armele noastre, am luat noi înșine toașul și adunat-am pentru toate instituțiile de caritate, ca să contribuim la alinarea durerilor și mizeriilor ce îndură eroii fără nume. Am lăsat toate ale noastre și ne-am angajat la datoritățile patriotice, cum au cerut autoritățile noastre bisericăști, cum au așteptat poruncitorii țării și cum ne-a dictat însuflețirea izvorâtă din iubirea patriei.

Am fi așteptat, ca pentru toate aceste servicii ale noastre să fim și noi răsplățiți, ca și noi să fim puși la adăpost în urgia deslanțată, care zi de zi își sceră victimele și între rândurile noastre. Imposibilitate cere dela noi guvernul, dacă crede, că întregirea stabilită pentru vremuri de pace poate mulțumi astăzi preoțimea bisericii noastre, când cele mai elementare necesități sunt urcate cu sute și mii de procente. Intelectualitatea preoțimea noastră reclamă aceste necesități ca indispensabile pentru viața unui om luminat, pentru apărarea sănătății sale și a familiei sale. Cine să le procure acestea din modesta sa dotare scăzută pe urma răsboiului, cum să-și instrueze băieții rămași și fetițele cu triste perspective pe viitor?! Fețele brăzdate ale confrărilor mei și oftările mamelor dau răspunsul trist,

FOIȘOARA

Pentru „Gazeta Poporului“

În loc de răspuns la personalitățile ieftine, și scredem umiliatoarele pentru cine se respectă — răvășițe în «Gazeta Poporului» la adresa lui Radu Roată, lăsam să urmeze aici parabola lui E. Lovinescu: «Izvorul și norul», care nădăjduim că se va putea tălcut cu mult folos.

Izvorul și Norul.

Din luminișul unei păduri ieșea un izvor limpede, strălucindu-se printre ierburii și flori. Undele îl străluciau în tremurarea razelor soarelui, de ai fi crezut că-l un părăias de argint topit.

Izvorul lumina înec în alvia lui moale; mergea nepăsător și visător cu un poezii care trese răsunetul unei inspirații îndepărtate...

Căteodată se înfrâna din mers, se înălța din mătăc spre a săruta un stâncișor sau o ruță; apoi cădea iar de nu i se mai auzea suflarea.

Era fericit.

Miresama florilor îmbalsama aerul; seninul cerului se refrângea în undele lui limpede și când soia noaptea tot aurul stelelor tremura în argintul apei.

O fată nespuse de frumoasă și un flicău veneau pe 'nserate, făcându-se de mijloc, și privindu-se ochi în ochi. Apoi, în vreme ce flicăul mergea să culegă ro-mașie sălbatică, sulciună, luminărele, sânzience și găbinbele, fata stătea lângă pârâu, jucându-i degetele trandafirilor în undele lui red, îndrăgindu-și chipul ca într'o oglindă întinsă. Când flicăiele cerului începeau a se apringe, cei doi iubiți culcați pe un pat de flori, își spuneau, sărutându-se, poemul veșnic al dragostei lor...

Pârâul își ținea alunci suflarea pentru a-l asculta mai bine, pentru a-l sorbi tot farmecul.

Și adâncul i se înfiora de plăcere...

Era fericit, dar nu 'ntotdeauna...

Dinspre meazănoapte se ivea din când în când o pată neagră, dintru'ntai mai mică, dar apoi, din ce în ce mai mare și mai amenințătoare.

Un nor întuneca văzduhul. Paserile, ce până atunci se alungaseră voloase, se ascundeau deodată. Ploaia începea să cadă în ropot de picături rezezi; îndrăgostiții se îndepărtau în grabă; florile se tipuiau la pământ sub bătaia apei; izvorul se umfla, aruncându-și cu sgomot undele tulburi...

Și dupăce norul se ducea, trebuia să treacă zile întregi pentru ca iarba să se usuce,

pentru ca paserile să cânte și pentru ca îndrăgostiții să se întoarcă la locul tainei lor.

— Nour dușman, mi zise odată izvorul, pentru ce-ți porți mânia pe desupra mea... Cu ce-ți-am greșit, de-mi sperii cu atăta vrăjmasie cântăreții înspirați, de-mi dobori florile, de-mi alungi îndrăgostiții? Nu ții se stränge inima dinainteia jalei pe care o cerni desupra întregii poiene? Nour călător, ascultă-mi ruga, abătându-ți drumul pe aiurea, nu tulbura ferecirea undelor mele.

Norul îi auzi, dar nu răspunde.

Hotărât, el trecu pe alături, stropind alte păduri și alte poiene, lăsând liniștit izvorul nostru.

Zilele erau acum însorite, iar nopțile înstelate.

Poiana răsună de cântecul priveghitorilor și al îndrăgostiților, ce veneau în fiecare seară.

Izvorul nu mai putea de bucurie; el își lumnea apa tot mai încet ca și cum ar fi voit să se pătrundă și mai mult de farmecul de prin prejur, de scârlătuții greierilor, de soaptele iubiților, de cântecul paserilor. Zilele senine se strecurau unele după altele, netulburate. Soarele își vărsa căldura ca o mare vatră de jăratec.

Și a trecut săptămânii și luni, și soarele era tot mai aprins. Poiana începu a

se usca, florile a se vesteji, izvorul a se împușina. Apele îi scădeau, văzând cu ochii. Ajunsesse numai o suflare.

Îndrăgostiții nu mai veneau; paserile se ascuseră în adăncurile răcoase ale pădurii; florile se vestejiseră de mult.

Izvorul seacă. Cea din urmă picătură de apă pieri, privind cu durere spre norul îndepărtat:

— Nour, nour, unde ești? Pentru ce nu vii și desupra mea, să-mi dai viață?

Norul auzi plângerea izvorului, dar se îndepărta și mai mult...

Așa și scriitorul...

Scrie și toată lumea! El gustă. El citește fetele cu ochii plini de doruri nemplinite, el citește tinerii în nopți nedormite...

Criticul vine cu sfaturile lui nechemate, cu ploaia lui tulbură, ce alungă cântăreții... Scriitorul se supără, criticul pleacă.

Și scriitorul scrie, scrie, scrie... fericit că scâpat de critic. Nimeni nu-l mai sfătuște, dar — nimeni nu-l mai citește.

— Critic, unde ești?

Criticul e departe. S'a oprit la alții.

anemiilor, nervozităților, difteritelor morburii de stomac și intestine, contra boalelor de gât și plămâni, contra insomniei, gâlbănirii s. a.

Tot asemenea se susține, că în multe cazuri s'a vîdeat albețea de pe ochi și albe boale de ochi, cu miere și cu împunșătură la cap prin mijlocul acului albinelor.

Oameni, cari s'a ocupat vreme îndelungată cu studiul spun, că în viața lor rar au fost bolnavi. De altă parte e constat, că stuparii trăiesc mai mult ca cei de alte profesii. Dierzon d. ex. a trăit aproape 100 de ani, în depline puteri trupеști și sufletești.

Natural, că miera întrebunătă fie ca aliment, fie ca leac, ar să fie cât se poate de curată și lipsită de ceaură care este grea de mistuit.

Mersul războiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapesta, 23 Ian. (Of.) Activitatea de artilerie pe marile Brentia a fost mai vîde, decît în zilele din urmă.

Budapesta, 24 Ianuarie. (Of.) Situația neschimbată.

Șeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 23 Ian. (Marele cârmag general.) Frontul vestic. Grupul de armate al principelui Rupprecht: Aproape pe întreg frontul din Flandra a crescut focul în cursul zilei după amezi. Activitatea războiului s'a redupțat și la sud de Scarpe. Lângă St. Quentin am făcut prizonieri din numeroase recunoașteri executate cu succes.

Astfel de miere se poate dobândi numai unde aceasta se scoate din faguri, cu mașină.

Amintesc că venim cu el introduce albina prin împunșătură și în corpul omului, și că mai sigur leac contra reumatismului și a tuturor boalelor provenite din răceală. Oamenii, cari au zăcut de reumatism luni de zile și cari au încercat fel de fel de leacuri și albine, mărturisesc, că prin împunșătură de scabă s'au vîdecat deplin.

Chemia, cu toată desvoltarea ei, de și cunoaște elementele din care se compune venitul albinelor, totuși nu în stare să-l înlocuească.

Rămân cu stimă fidelă până la mor-mânt: numele me **Samuel Pályi.**

Ajutarea de puteri femeșii. Magistratul sibian dă de știre următoarele: În cel mai apropiat timp s'au de ocupat la comanda armatei în teritoriul de etapă mai multe locuri pentru ajutoare de puteri femeșii (scritoare, cusătore, bucatăreșe s. a.) Doritoare de a ocupa astfel de posturi să se anunțe la primăria (sau magistratul) comunei lor, sau la expoziția de recrută în Sibiu (școala cadetilor).

Monete noi. Guvernul austriac a înaintat proiectul de lege despre monedele noi. Pe o latură a gabinei de 10 coroanelor se află figura domnitorului, împrejur cu inscripția următoare: *Carolus D. G. Imperator Austriae, Rex Bohemiae, Galliciae, Illyriae etc. Apostolicus Rex Hungariae.* Pe latura cealaltă este emblema, însemnarea valorii și anulul. Dunga monedelor va fi netedă și la gabini de 20 coroanelor, vor fi săpate cuvintele următoare în prescurtare: *Pace belloque omnia pro patria cum populo meo.* (În pace și război totul pentru patrie cu poporul meu). Zicerea aceasta a domnitorului se va săpa și la monedele de argint de 1 coroană, de 2 și de 5 coroane. Acelas fel de monede, cu modificările corespunzătoare, se vor bate în Ungaria.

Organizare de miliție în Rusia. Ziarul *Ricei* anunță, că statul major rusesc, la purunca sovietului, a pregătit planul organizării unei miliții naționale pe bază comunitară. Miliția aceasta va înlocui după război, armata rusească. Planul s'a făcut după modelul din Elveția și din Montenegro.

Telefonul fără sârmă. O telegramă din Newyork, soșită la Haga, anunță: Graham Bell, inventatorul telefonului, și lui John Bradford (în statul Ontario) o conferență în care a făcut declarația senzațională, că prin aparatul telefonic, pus la telegraf fără sârmă din turnul Eiffel dela Paris, a izbutit să vorbească cu Washington. Nu va trece multă vreme, și ne va fi dat să putem telefona fără sârmă și pe tot regiul pământului. Până acum telefonul fără sârmă s'a putut întrebuința numai la depărtări de 20-30 kilometri. Invenția lui Graham Bell se poate considera prin urmare ca unul din invențiile cele mai mari din lume.

Teatrul cinematografic. La Apolo. În Strada Schevis, se reprezintă Sămbătă și 12 Ianuarie: *Lupta pentru viață*, dramă socială în 4 acte. Duminică și Luni, în 27 și 28 Ianuarie: Film interesant Nordisk.

Bandiți în Bihor. Jandarmii dela Saonta mare au prins în pădurile din partea localității o bandă de spărgători, alcătuită din șase oameni bine înarmați. Capitanul bandei este aluzătorul Likatos din regimentul 4 de infanterie. Bandiții au comis spargeri, jafuri și incendieri în mai multe comune din Bihor. De neam sănt țigani, în ale căror trăsuri s'au găsit haine, alimente, și alte lucruri, în valoare de 50 mii de coroane.

Vijelii în Galitia. Din Cracovia se vestește, că în una din nopțile trecute a băntuit o vijelie cumplită în toată Galitia. Cooperișele dela numeroase grăd, pe linia ferată. Cârbău—Cracovia, le-a măturat furatuna. Lameba trenuri s'au întors în zăpada enormă.

Recivirare. Dela magistratul nostru se anunță: În zilele acestea se începe, în teritoriul orașului, consemnarea provizilor de grâu, cuceruz, făină și pâstăioase, în scop de a satorii și a revira eventualele proscopuri. Consemnarea se face prin organele poliției. Poporațunea orașului este invitată să declare exact, să arate și — la cerere, să cântărească provizile ce le are. Orce neascutare de aceste organe se pedepsește cu asprime.

O încaută culturală din anul 1917. Citiim sub titlul de mai sus într'un ziar de provincie următoarele:

Pentru îndeplinirea postului de învățători din o comună a comitatului Zala s'a publicat concurs, la care a intrat următoarele petiții:

Umilă rugare.

Eu, har Domnului sunt sănătos și doresc ca șirele depeșă să aflu pe domniile voastre în cea mai aceluși sănătate, vă fac cunoscut că am auzit că ați avea lipsă de

invățător, cu mă pricep foarte bine la învățămint, fiind că am învățat și în locul dui învățător când era bolnav, învățat și nu am diplomă, pentru că am învățat meșteșugul păpăricului, dar îmi place cu mult mai bine învățămintul și corul, dar m'evnuiesc și mai ieftin pentru că mie mi e de ajuns suma de 600 cor, căci în vacanțe îmi pot continua studiile mele de păpăric, răspund; dacă prezidentul mă pînțește atunci voi repara încălțăminte dui prezidente și chiar a stimatei sale famiilii. Dar vouă face și stimate.

Rămân cu stimă fidelă până la mor-mânt: numele me **Samuel Pályi.**

Monete noi. Guvernul austriac a înaintat proiectul de lege despre monedele noi. Pe o latură a gabinei de 10 coroanelor se află figura domnitorului, împrejur cu inscripția următoare: *Carolus D. G. Imperator Austriae, Rex Bohemiae, Galliciae, Illyriae etc. Apostolicus Rex Hungariae.* Pe latura cealaltă este emblema, însemnarea valorii și anulul. Dunga monedelor va fi netedă și la gabini de 20 coroanelor, vor fi săpate cuvintele următoare în prescurtare: *Pace belloque omnia pro patria cum populo meo.* (În pace și război totul pentru patrie cu poporul meu). Zicerea aceasta a domnitorului se va săpa și la monedele de argint de 1 coroană, de 2 și de 5 coroane. Acelas fel de monede, cu modificările corespunzătoare, se vor bate în Ungaria.

Organizare de miliție în Rusia. Ziarul *Ricei* anunță, că statul major rusesc, la purunca sovietului, a pregătit planul organizării unei miliții naționale pe bază comunitară. Miliția aceasta va înlocui după război, armata rusească. Planul s'a făcut după modelul din Elveția și din Montenegro.

Telefonul fără sârmă. O telegramă din Newyork, soșită la Haga, anunță: Graham Bell, inventatorul telefonului, și lui John Bradford (în statul Ontario) o conferență în care a făcut declarația senzațională, că prin aparatul telefonic, pus la telegraf fără sârmă din turnul Eiffel dela Paris, a izbutit să vorbească cu Washington. Nu va trece multă vreme, și ne va fi dat să putem telefona fără sârmă și pe tot regiul pământului. Până acum telefonul fără sârmă s'a putut întrebuința numai la depărtări de 20-30 kilometri. Invenția lui Graham Bell se poate considera prin urmare ca unul din invențiile cele mai mari din lume.

Teatrul cinematografic. La Apolo. În Strada Schevis, se reprezintă Sămbătă și 12 Ianuarie: *Lupta pentru viață*, dramă socială în 4 acte. Duminică și Luni, în 27 și 28 Ianuarie: Film interesant Nordisk.

Bandiți în Bihor. Jandarmii dela Saonta mare au prins în pădurile din partea localității o bandă de spărgători, alcătuită din șase oameni bine înarmați. Capitanul bandei este aluzătorul Likatos din regimentul 4 de infanterie. Bandiții au comis spargeri, jafuri și incendieri în mai multe comune din Bihor. De neam sănt țigani, în ale căror trăsuri s'au găsit haine, alimente, și alte lucruri, în valoare de 50 mii de coroane.

Vijelii în Galitia. Din Cracovia se vestește, că în una din nopțile trecute a băntuit o vijelie cumplită în toată Galitia. Cooperișele dela numeroase grăd, pe linia ferată. Cârbău—Cracovia, le-a măturat furatuna. Lameba trenuri s'au întors în zăpada enormă.

Recivirare. Dela magistratul nostru se anunță: În zilele acestea se începe, în teritoriul orașului, consemnarea provizilor de grâu, cuceruz, făină și pâstăioase, în scop de a satorii și a revira eventualele proscopuri. Consemnarea se face prin organele poliției. Poporațunea orașului este invitată să declare exact, să arate și — la cerere, să cântărească provizile ce le are. Orce neascutare de aceste organe se pedepsește cu asprime.

O încaută culturală din anul 1917. Citiim sub titlul de mai sus într'un ziar de provincie următoarele:

Pentru îndeplinirea postului de învățători din o comună a comitatului Zala s'a publicat concurs, la care a intrat următoarele petiții:

Umilă rugare.

Eu, har Domnului sunt sănătos și doresc ca șirele depeșă să aflu pe domniile voastre în cea mai aceluși sănătate, vă fac cunoscut că am auzit că ați avea lipsă de

Marculețu Nic, st. teol, Blaj	2
Manjiu Emil, prof, Blaj	2
Marghina, Dr. Ioan, adv, Geogiu	10
Marghinea Ioan, st. teol, Blaj	5
Martin Ana, Seliste	2
Martinescu Elena, Verșet	10
Medean Sergiu, protopop, Sebeș	10
Milcu Dum, propriet. Ofenbaia	10
Moisil, Dr. Const. prof. pens, Nă	10
săud	2
Moldovan Ioan, Blaj	2
Moldovan Romul, Blaj	2
Moldovan, Dr. Silviu, adv, Orăștie	4
Muntean Alex, comerc, Ofenbaia	3
Moldovan Victor, st. teol, Blaj	4
Născuț Ioan, paroh, Hășud	4
Neam Vasile, Sebeș	5
Negruțiu, Ioan F, director, Blaj	10
Negruțiu Nic, profesor, Blaj	5
Nemes Pavel, Petroseni	5
Nicolaeviu Nic, comerc, Bocșa	20
mont.	20
Nicolaeu, Dr. Alex, canonic, Blaj	10
Nicula Ioan, Deva	5
Ona Vasile, Sebeș	5
Olariu N. Nic, adv, Petroseni	5
Olariu, Dr. Ștef, sublocot, Albajulia	10
Opincar T., Sebeș	4
Oprea Traian, protopop, Verșet	6
Oprean Dum., cassar, Poiana	1
Oprean Dum., profesor, Albajulia	5
Oprean Ioan, cantofar, Seliste	4
Pafile Danil, Sebeș	1
Parneu, Dr. Iacob, adv., Bocșa mont.	2
Pistrav Ieronim, st. teol, Blaj	2
Pațiuța Rubin sen, adv, Albajulia	2
Paul Petru, juri, adv, Albajulia	1
Paul Petru juri, st. teol, Valea-Vultur	10
Pavel Ioan, dir. școlar, Sebeș	1
Petra, Dr. Nic, adv, Seliste	5
Petric, Dr. Cor., not. publ., Bocșa	10
mont.	10
Petringer Maria, Zlatna	1
Pitica Ioan, st. teol, Blaj	2
Pluraru, Insoțit, Blaj	10
Pop Alexiu, admistr., Blaj	5
Pop Antoniu, propr.,	5
Pop Gavrilă, teolog abs, Blaj	5
Pop, Gh. de Basești, mare propr.,	50
Basești,	50
Pop, Dr. Ionel, adv, Blaj	10
Pop, Dr. Ionel, st. teol, Blaj	20
Pop, Mateu Sim, prepozit, Blaj	20
Pop Stefan, canonic, Blaj	20
Pop Octavian, st. teol, Blaj	2
Popp Aurel, st. teol, Blaj	2
Popp Aurel, sen. st. teol, Blaj	2
Popa, Ioan O., Seliste	2
Popa, Ștefan, st. teol, Blaj	1
Popescu Gh, teolog, Valea-Dosului	2
Porcariu Grig, comerc, Valea-	5
Dosului	5
Poruțiu I. Cămpeni	2
Postescu Ioan, Sebeș	3
Procinchievi Sever, senat, Orăștie	6
Prepețiu Dr. Emil, prof, Năsăud	6
Prepețiu Dr. Emil, prof, Poiana	30
«Prunus», bancă, Ilia	30
«Prunus», soc. comercială, Ilia	30
Radu Traian, notar, Feșeș	10
Rășu Grig, st. teol, Blaj	2
Recea, Dr. Ioan, medic, Zlatna	10
Rogoz, Dr. Ioan, medic, Orăștie	4
Roșca Iordache, prof., Seliste	5
Rozvány, Dr. Ștefan, adv., Ilia	10
Rus Pavel, Verșet	2
Rusu, Dr. Alex, prof, Blaj	10
Rusu Laura, soție de medic, Cămpeni	20
Rusu Liviu, st. teol, Blaj	3
Rusu Octav, st. teol, Blaj	1
Scridon Ștef, prof, Năsăud	5
Scridon Virgil, st. teol, Blaj	1
Sestras Alex, st. teol, Blaj	1
Simon Aloisiu, st. teol, Blaj	2
Simu Gh, st. teol, Blaj	2
Sirbu Aur, funcț. de bancă, Seliste	3
Solomon Eug., prof, Poiana	20
Solomon Nic, protopop, Blaj	5
Solomon, Dr. Nic, not. de trib.,	5
Budapesta	2
Sotir, Dr. Const, protonot, Orăștie	5
Stanca, Dr. Const, medic, Uzice	5
Stanca, Dr. Dominic, medic de	10
front	5
Stanca, Dr. Seb., prof, Sebeș	4
Ștef, Petru	4
Suciu, Dr. Vasile, canonic, Blaj	10
Suciu Vasile, Blaj	2
Săndru Iliă, arăndaș, Cergău	10
Schiopu Filip, Orăștie	5
Tanco, Dr. Teofil, medic, Năsăud	10
Tanco, Dr. Ștef, medic, Sebeș	2
Teculescu Ioan, protop, Albajulia	4
Todica Gavril contabil, Geogiu	10
Truța Sabin, st. teol, Blaj	5
«Tribegana», bancă, Reteag	20
Truța I., Sebeș	20
Velicea Dionisie, prof., Spătaș	3
Vlad Virgil, farmar, Albajulia	2
Vlăsa Ioan, st. teol, Blaj	3
Vulcu, Ioan I., mare com., Orăștie	20

